

צרות של עשירים

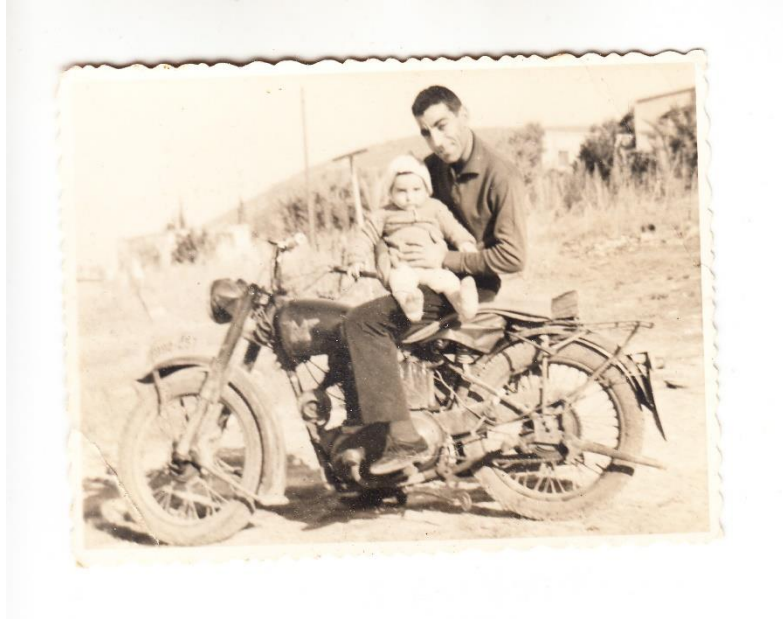
אלף שקל. על קסדה. כך כתוב בדוח שקיבלתי בדואר. בסה"כ באתי לסעוד בחדר האוכל - ונקנסתי. יבורך ליבו הטוב של השוטר שהחליט לקנוס. באמת, רק טוב אאחל לו. הדבר היה לפני כחודש, עת הגעתי על גבי האופנוע לגרנוליט של חדר האוכל כמו שכולנו עושים שנים. ושם הוא ישב, על ספסל האבן בחוץ סמוך למדרגות הכניסה. כשהתחיל לדבר אלי לא שמעתי אותו, אז הקטנתי צעדי מחמת הנימוס לפניו. כאשר קרבתני אל המדרגות שמעתי קול כעוס - "למה אתה נוסע בשבילי?" "סליחה.. אבל, יש לנו יותר שבילים מכבישים ואני צריך להגיע לכל מקום" הסברתי. "ככה מתניידים פה כולם - קלנועיות אופניים מיולים וקלאבקים - וחוץ מזה אין דרך אחרת להגיע לפה". היות וגם השוטרים הרכובים מחנים את האופנועים ברחבת הגרנוליט כשהם באים לסעוד, חשבתי שבזה תם הדבר, הרי השוטר החביב הוא מאלה הבאים תדיר בשערנו לארוחת צהריים ובוודאי רעב כמוני. אבל למרבה הזוועה, שותפו התחיל לצלם את לוחית האופנוע בטאבלט שמוכר למי שקיבל פעם דוח תעבורה דיגיטלי. המכשיר מקוון וניתן לגלות באמצעותו את כל פרטיך וגם אם במקרה שכחת לעשות טסט או לקנות ביטוח. יצאתי בסדר בבדיקה כי אני לא מזניח דברים כאלה. "למה אתה בלי קסדה?!" עבר השוטר לנושא אחר. 'יוסטון ווי האב אה פרובלם', אמרתי לעצמי בשקט, בזה הרגע נוכחתי שנקלעתי לצרה. האיש בא לסעוד ולקנוס. ואני הוא השה לעולה. משהו בי לא בא לו טוב בעין. אכלתי אותה. לך תסביר עכשיו שהרגע הסתפרת אצל קטיה, וזה רק 20 מטר מהמקום, והראש שלך מעקצץ למקלחת, ויש עכשיו 46 מעלות בצל, וככה אתה נוסע בקיבוץ, בהילוך ראשון ובקצב הליכה, כי האופנוע הזה יש לו מנוע מגרגר ולא צורח כמו זה של ההונדה השנייה שעולה רק על כבישים מהירים, ואתה יודע כבר עשרות שנים שזה הרבה יותר בטוח, לסביבה, כשרואים ושומעים בלי הגבלות הקסדה - ושכביש אתה תמיד ממוגן, וגם שעוד רגע אתה מתפוצץ וחייב לרוץ. לשירותים. "אז למה אתה בלי קסדה? - אתה עכשיו מקבל על זה דו"ח" הודיע השוטר הטוב בחיוך מנצח. "אתה אורח אצלנו..". אמרתי בכאב לשוטר. "אנחנו שמחים שאתם פה - לשמור ולהגן עלינו כשיבואו הטנדרים עם הנוחבות לקיבוץ - אוי ואבוי לי, על מה ולמה באת לי ככה היום..?"

"רד מאופנוע ותן סיבוב.." ביקש ממני פעם אבי הקשיש לפני לכתו. "התגעגעת". אבי היה מאלה שתמיד היו ממונעים. היה לו רישיון לכל דבר שזז על גלגלים כי אהב מרחבים. "בבקשה אבא.. נתתי לו את המפתח. וישים לב לטורים, ההילוכים קצרים והמנוע חזק..". יעצתי לחינם כי אבא הבין באופנועים. הריח הראשון הזכור לי, כילד, הוא ריח הבנזין שעלה ממכל הדלק של [המאצ'לס](#) שלו. יש לי תמונה להוכחה. "ותן לי את משקפי השמש שלך..". ביקש... ונסע. בלי קסדה. לרגע חשבתי שייסע עד קצה הרחוב וישוב, אבל לאבא היו תוכניות אחרות. הוא עלה על האופנוע הכניס הילוך ונסע, והמשיך לנסוע הלאה מקצה הרחוב ולהרבה זמן. לא הייתי מודאג במיוחד למרות שאבא היה קשיש שעבר בהרבה את גיל הגבורות. שנים קודם כשביקשו ממנו לוותר על כל הרישיונות שהחזיק - לאוטובוס, למשאית, לפול טריילר, ולהשאיר אצלו רק את רישיונות הרכב הפרטי והאופנוע - הוא סרב. "נקרא לך למכון לרפואת תעבורה לבדיקות כשירות נהיגה תקופתיות כל חצי שנה" אמרו לו והוא הסכים. "אבא תגיד, לא מפריע לך שיבדקו אותך ככה..?" "שאלתי בתמיהה על הנכונות שלו להתאמץ כדי לשמור את כל הרישיונות הללו. הרי בוודאי לא חשב שעוד יוביל טנקים לצפון, או יסיע אוטובוס על גשר מעל התעלה כמו שעשה פעם. "עבדתי על זה קשה מאוד ולא אוותר. לפחות לא בקלות..". אמר "והוץ מזה, עושים לי בדיקות בחינם - מה רע..?"

אחרי כמה שעות קיבלתי טלפון מהמשטרה. "אתה מוזמן לבוא לקחת את האופנוע שלך מאצלנו..". אמרה לי בטלפון השוטרת הנחמדה. הסתבר שאבי נעצר במחסום משטרת בכביש רחוק קילומטרים רבים מנקודת המוצא, כשהיה בדרכו חזרה אל הבית. אבא הורד מהכביש כי לא חבש קסדה. "ותגיע עם שתי קסדות אם תרצה לקחת אותו איתך - הוא לא יכול לנסוע

ככה". לא הייתה לי עוד קסדה אז לקחתי מונית והגעתי. "קח קסדה אבא..". אמרתי לו שישלים את המסע, אך אבא רק הניד בראשו במיאוס ואמר "לזה לא התגעגעת - חם מדי - סע אתה עם זה ואני אחזור במונית". "יש גם דו"ח?" שאלתי את השוטרת מהטלפון - "לא ניתן לו דוח כי יש לו גיליון נקי, אבל דאג שלא ייסע עוד בלי קסדה". שבעים שנה הוא על הכביש ויש לו גיליון נקי. להשתגע. "איך יצאת ככה בזול בלי דו"ח..?" שאלתי את אבא - "אל תתווכח אף פעם עם שוטרים..". אמר לי "הם שמעו את כל התירוצים שיש - אתה לא מיוחד". זו לא הייתה העצה הטובה האחרונה שנתן לי אבא, אך זו הייתה הרכיבה האחרונה שלו על אופנוע.

אבא אני ואופנוע מצ'לס ישן - צולם בשנת 1962 - סרקתי -

"..מה דעתך שנשתה קפה אצלי ונדון על בטן מלאה ושלפוחית ריקה בכל זה?..". הצעתי מתוך רצון 'שלא להתווכח עם שוטרים' וניסיון להעביר את רוע הגזרה - "הדוח הזה כבר נשלח" אמר "זו מערכת ממוחשבת ואין מה לעשות עם זה יותר". אחרי הדברים האלה פרסם השוטר ושלח דרך 'יו"ר הצח", לכולנו, הודעה ארוכה המפרטת מה עוד ייאכף פה. אם תהיתם למה מהחודש הבא צריך מספר רישוי לאופניים ולקורקינטים חשמליים, ולמה בכל פינה ועל כל עץ רענן צצו מצלמות HD - זו הסיבה. לחסום כבישים מותר היום, גם להתעמת עם שוטרים באיילון מותר, אבל לנסוע בלי מספר על אופניים חשמליים בניגוד לתקנות - מה פתאום.

ומשהו קטן לסיום -

אין לי דבר וחצי דבר נגד שוטרים, נהפוך הוא - אני מכבד ומעריך את פועלם מאוד. חמי ז"ל היה רס"ר משמעת בבית הספר לשוטרים כל חייו, וגם אבא עליו השלום עשה קריירה קצרה מאוד כשוטר בשנות החמישים. הכבוד ללובשי המדים טבוע בי מנעורי כי כך חונכתי. את הדו"ח הזה אשלם. לא אלך לבית משפט לדרוש צדק כי כל מה שאקבל שם הוא רק יותר מחומר הדין. יותר מהקנס - כך גם כתוב על הטופס שהגיע בדואר. ייקוב הדין את ההר, ואם אלך למשפט כל מה שיישאר ממני זה כיס נקוב. איך אבא אמר לי אז?..? - "אתה לא מיוחד".

ובבניין הארץ ננוחם -

דן חנוך